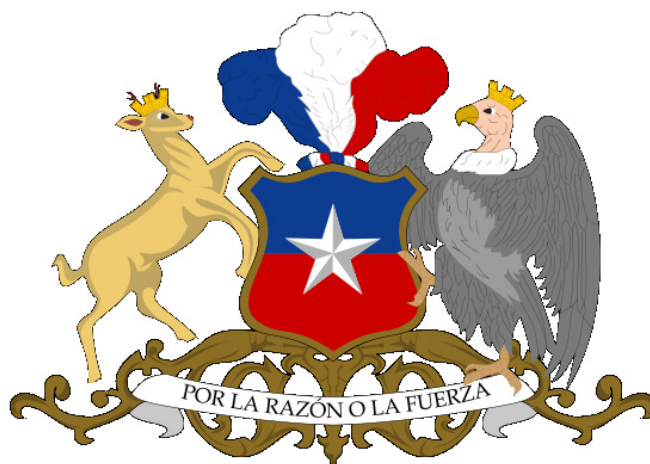

Analiza Rynku Turystycznego Chile

Mateusz Ingarden
grupa ORT 2 / ITS
rok 2009

Spis treści

WSTĘP.....	4
ROZDZIAŁ I INFORMACJE OGÓLNE.....	5
1.1 Położenie geograficzne.....	5
1.2 Podział terytorialny	5
1.3 Klimat	6
1.4 Fauna i flora	7
1.5 Historia.....	7
1.6 Kultura i sztuka	9
1.7 Ustrój polityczny	9
1.8 Gospodarka	9
1.9 Rolnictwo	11
1.10 Struktura ludności.....	11
1.11 WARUNKI ROZWOJU TURYSTYKI	12
1.11.1 Regiony turystyczne	12
1.11.2 Transport	14
1.11.3 Baza noclegowa	14
1.11.4 Aktywny Wypoczynek	15
1.11.5 Kuchnia.....	16
ROZDZIAŁ II RYNEK RECEPCJI TURYSTYCZNEJ CHILE	17
2.1 Aktywność turystyczna świata.....	17
2.2 Rynek Chile jako część regionu Ameryki Łacińskiej w międzynarodowym ruchu turystycznym.....	17
2.3 Liczba przyjazdów do Chile	20
2.4 Odwiedzane regiony	20
2.5 Terminy przyjazdów oraz kierunki z których przyjeżdżają turyści	21
2.6 Cele przyjazdów	23
2.7 Środki lokomocji	24
2.8 Miejsca zakwaterowania.....	24
2.9 Dochody z turystyki przyjazdowej.....	26
ROZDZIAŁ III RYNEK EMISJI TURYSTYCZNEJ CHILE.....	28
3.1 Zagraniczne wyjazdy Chilijczyków	28

3.2 Zagraniczne kierunki wyjazdów Chilijczyków	28
3.3 Wewnętrzna turystyka Chile	30
3.4 Odwiedzane regiony	31
3.5 Środki lokomocji	32
Rozdział IV – Znaczenie rynku turystycznego Chile dla Polski	34
4.1 Znaczenie rynku turystycznego krajów zamorskich dla Polski	34
Bibliografia	36
Spis Rysunków	37
Spis Tabel	39
Informacja	40

WSTĘP

Celem poniższej pracy jest analiza rynku turystycznego Chile na podstawie danych zastanych. Na początku zostają przedstawione podstawowe informacje geograficzne, demograficzne, polityczne i gospodarcze, opracowane głównie na bazie danych dostępnych na stronie CIA. Następnie niniejsza praca przedstawia statystyki rynku recepcyjnego, a następnie rynku emisyjnego Chile w roku 2007. Do przeprowadzenia analizy zostały wykorzystane dane zawarte w raporcie przeprowadzonym przez „Narodowy Instytut Statystyczny” Chile (INE) na zlecenie „Narodowej Służby Turystycznej” Chile (SENATUR). Chile przykuło moją uwagę kiedy poprzez pustynię Atacama została poprowadzona trasa rajdu Dakar w 2008 roku i kraj ten, znowu zabłysnął na arenie międzynarodowych mediów od czasów mistrzostw świata w narciarstwie alpejskim w 1966 roku. Drugi powód dla którego wybrałem właśnie ten, jakże odległy zakątek świata, to planowana przeze mnie na 2010 rok wyprawa, która obejmie także całą długość Chile.

ROZDZIAŁ I

INFORMACJE OGÓLNE

1.1 Położenie geograficzne

Chile to państwo położone w południowo – zachodniej części Ameryki Południowej, ciągnące się od północy do południa, wzdłuż zachodniego wybrzeża Oceanu Spokojnego, przez ponad 4300 km. Rozciągłość równoleżnikowa kraju w najszerszym miejscu wynosi zaledwie 468 km, a w najwęższym 90 km. Najdalej na północ wysunięty punkt Chile to granica Chile, Peru i Boliwii (17° 30' S), a na południe przylądek Horn (55° 59' S). Chile od północy graniczy z Peru i Boliwią, od wschodu z Argentyną, a od wschodu w Oceanem Spokojnym. Wzdłuż całego kraju ciągną się dwa łańcuchy górskie – na zachodzie Cordillera de la Costa, z najwyższym szczytem Colupo (2335 m n.p.m.), a na wschodzie Andy, z najwyższym szczytem Ojos del Salado (6870 m n.p.m.). Pomiędzy nimi znajduje się Dolina Środkowochilijska z pustynią solną Atacama na północy. Północne wybrzeże jest raczej proste i nie zróżnicowane, natomiast na południu przyjmuje charakter fiordowy. Do terytorium Chile należą także liczne wyspy (m.in. Wyspa Wielkanocna i Wellington). Powierzchnia Chile to 757000 km², całkowita długość granic kraju to 12784 km, z czego 6339 km to granica lądowa (5308 km z Argentyną, 860 km z Boliwią i 171 km z Peru), a 6435 km morska.

Rysunek 1. Chile – mapa

1.2 Podział terytorialny¹

Podział administracyjny Chile jest trzystopniowy. Najwyższy szczebel tego podziału stanowi 13 regionów, na których czele stoi intendent (*intendente*). Każdy region dzieli się na prowincje, którymi rządzi gubernator (*gobernador*). Najniższym szczeblem podziału są gminy (*comunas*), na czele których stoi burmistrz (*alcalde*). Intendenci i

¹ http://pl.wikipedia.org/wiki/Podzia%C5%82_administracyjny_Chile (data odczytu: 31.03.2009)

gubernatorzy są wskazywani przez prezydenta, natomiast burmistrzowie wybierani są w powszechnym głosowaniu.

Każdy region jest oznaczony cyfrą rzymską, a numeracja ta jest powszechnie używana, znacznie częściej niż pełne nazwy. Wyjątkiem od tej reguły jest region stołeczny Santiago, który oznaczany jest skrótem *RM* (od *Región Metropolitana* = region stołeczny).

Regiony Chile i ich stolice:

I: Región de Tarapacá – Iquique

II: Región de Antofagasta – Antofagasta

III: Región de Atacama – Copiapó

IV: Región de Coquimbo – La Serena

V: Región de Valparaíso – Valparaíso

RM: Región Metropolitana – Santiago

VI: Región del Libertador General Bernardo O'Higgins – Rancagua

VII: Región del Maule – Talca

VIII: Región del Biobío – Concepción

IX: Región de la Araucanía – Temuco

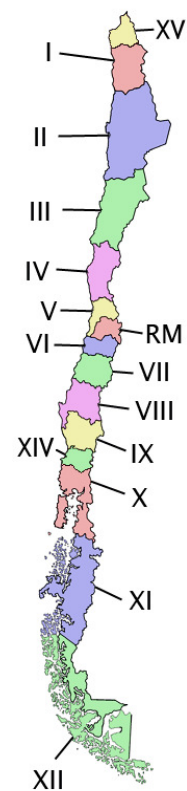
X: Región de los Lagos – Puerto Montt

XI: Región de Aisén del General Carlos Ibáñez del Campo – Coyhaique

XII: Región de Magallanes y de la Antártica Chilena – Punta Arenas

XIV: Región de Los Ríos – Valdivia

XV: Región de Arica y Parinacota – Arica

Rysunek 2.
Regiony Chile

1.3 Klimat

Z powodu ponad 6000 km rozciągłości południkowej w Chile występuje klimat od zwrotnikowego wybitnie suchego na północy (spowodowany suchymi wiatrami z południa i obecnością zimnego Prądu Peruwiańskiego), poprzez podzwrotnikowy morski z deszczową zimą w środkowej części kraju oraz umiarkowany morski na południu po subpolarny na przylądku Horn.

Na północy roczna suma opadów atmosferycznych jest mniejsza niż 200 mm w sferze wybrzeży, a na pustyni Atacama są takie miejsca, gdzie nigdy nie odnotowano opadów. Średnia miesięczna temperatura wynosi 16°-19° w zimie (lipiec, sierpień) i ok. 27° w lecie (styczeń, luty). W środkowej części Chile pada już trochę więcej i roczna suma opadów

wynosi od 356 mm w Región Metropolitana do 1270 mm w Región del Biobío. Temperatura natomiast to ok. 18° w zimie i 27° w lecie. Ilość deszczu wzrasta wraz z podróżą na południe osiągając swoje maksimum w cieśninie Magellana, gdzie rocznie roczna suma opadów dochodzi do 5100 mm. Tutaj też jest znacznie zimniej – ok. 11° stopni latem i nawet poniżej 0° zimą.

Rzeki stałe występują tylko na południu kraju i są dosyć krótkie, zaczynając bieg w wysokich Andach, a kończąc w Oceanie.

1.4 Fauna i flora

Świat roślinny jest również bardzo zróżnicowany. Występują tutaj gatunki roślin przystosowane do ekstremalnych warunków klimatycznych, jak np.: drzewa z rodzaju tamatugo, które są w stanie przeżyć w skrajnie pustynnych warunkach pustyni Atacama. Stoki Andów są porośnięte lasami, a w wyższych partiach gór występuje roślinność trawiasta. W Dolinie Środkowochilijskiej spotkamy lasy iglaste i zarośla krzewów twardestw, a na południu kraju lasy bukowe i araukarii. Na wybrzeżu Oceanu Spokojnego rosną kaktusy i inne rośliny gruboszowate. Zwierzęta są reprezentowane przez lamę, koty andyjskie, tapiry i pumy. W Andach spotkamy także kondora wielkiego. Warto zauważyć, że nie żyją tutaj pająki ani jadowite gady.²

1.5 Historia

Pierwotnie ziemie Chile były zamieszkiwane przez plemiona Indiańskie: Atacamo, Ajmarowie, Araukanie, Keczua i Patagończycy. Na początku XVI wieku północne ziemie Chile najechali Inkowie i włączyli je do swego imperium. W roku 1520 do wybrzeży Chile dotarł Ferdynand Magellan, a w roku 1535 przybyli tutaj pierwsi Hiszpanie dowodzeni przez Diega de Almagro. Nie znaleźli tutaj bogactw takich jak w Peru, dlatego wycofali się. Sześć lat później Pedro de Valdivia założył osadę Santiago i zaczął sprowadzać osadników. Ludy Araukanów udaremniały próby migracji konkwistadorów w głąb kraju, aż do 1783 roku. W 1550 roku założono miasto Concepción, będące do połowy XIX wieku najbardziej na południe wysuniętą twierdzą Chile. Od tego czasu północne i środkowe Chile zostało włączone do hiszpańskiego wicekrólestwa Peru i nazwane Nową Estramadurą. W 2 połowie XVIII wieku zaczęły się ruchy niepodległościowe, które nasiliły się w latach 1810 – 1814. Na początku miały charakter pokojowy, ale szybko

² Encyklopedia Życie Świata, *Państwa i Narody* 21, str. 41

przekształciły się w zbrojną walkę o wolność. W 1817 roku Chilijczycy pokonali Hiszpanów w bitwie pod Chacabuco, a w 1818 proklamowano niepodległą republikę. Po odzyskaniu niepodległości nastąpiły walki wewnętrzne pomiędzy konserwatystami a liberałami oraz między ziemiaństwem a armią, w roku 1833 uchwalono konstytucję, a do 1873 trwał okres rządów demokratycznych. Kraj przeżywał rozkwit gospodarczy: odkryto złoża srebra, miedzi i saletry. W latach 1879 – 1884 Chile prowadziło z Peru, Boliwią i Paragwajem zwycięską wojnę o saletrę. Na przełomie XIX i XX wieku Chile stało się monopolistą na rynku światowym w handlu tym minerałem i zostało najsilniejszym i najbogatszym państwem regionu andyjskiego. Po I wojnie światowej wraz z pojawieniem się nawozów sztucznych zmalał popyt na saletrę chilijską, co odczuła gospodarka. Kryzys gospodarczy przejawiał spowodował także okres destabilizacji politycznej, co przejawiało się ciągłą zmianą gabinetów rządowych. W roku 1938 rządy objęła lewica, która zainicjowała w Chile pierwsze postępowe ustawodawstwo społeczne. W roku 1970 prezydentem został socjalista Salvador Allende, który zapoczątkował gospodarcze reformy w kraju (m.in. upaństwowienie kopalń miedzi, banków i części przemysłu oraz podniesienie najniższych dochodów). W roku 1973 w wyniku puczu wojskowego generała Augusto Pinocheta, został rozwiązany parlament i ogłoszony stan wyjątkowy. W 1990 w wolnych wyborach na prezydenta wybrano Patricię Aylwiana Azcócarę, który przywrócił swobody demokratyczne. Pinochet pozostał zwierzchnikiem sił zbrojnych do 1998 (kiedy to został aresztowany w Londynie pod zarzutem zbrodni przeciw ludzkości), z prawem mianowania następcy. 11 III 2000 zaprzysiężony został nowy prezydent R. Lagos. 2002 w parlamencie chilijskim wybuchły zamieszki spowodowane listem A. Pinocheta, w którym rzeka się on dożywotniego mandatu senatora. W tym samym roku Sąd Najwyższy umorzył proces byłego dyktatora oskarżonego o morderstwa i uprowadzenia członków opozycji w okresie jego rządów. Za uzasadnienie odstąpienia od postępowania podano zły stan zdrowia oskarżonego. W 2004 Senat Stanów Zjednoczonych ujawnił rozległe malwersacje finansowe, jakich dopuścił się A. Pinochet, gromadząc pieniądze na prywatnych kontach w amerykańskich bankach. Informacja ta spowodowała rozpoczęcie kolejnego procesu przeciwko byłemu dyktatorowi. W tym samym roku został on również postawiony w stan oskarżenia za udział w tzw. Planie Kondora, realizowanego przez dyktatorów 6 krajów Ameryki Łacińskiej, którzy w latach 70. wspólnie prowadzili brutalne represje kierowane przeciwko lewicowym przeciwnikom politycznym. Na czas procesu generał posiedzi w areszcie domowym. Proces przeciw Pinochetowi ruszył dzięki orzeczeniu komisji lekarskiej, która uznała, że generał jest zdrowy na umyśle, może stanąć przed sądem, a

wcześniej, przez trzy lata, udawał demencję starczą. Czekają na niego jeszcze kilkadziesiąt spraw o zabójstwa i tortury popełnione za jego rządów w latach 1973-1989. Styczeń 2006 - również żona i czterech dorosłych synów byłego dyktatora Augusto Pinocheta zostało zatrzymanych pod zarzutem oszustw podatkowych na miliony dolarów. W 2006 pierwszą kobietą-prezydentem Chile zostaje Michelle Bachelet³.

1.6 Kultura i sztuka

Najwybitniejszym poetą, który zapisał się w literaturze światowej, jest Pablo Neruda (1904 – 1973), laureat Nagrody Nobla z roku 1971. Światową sławę zdobyli też: pisarz Manuel Rojas i Gabriela Mistral, poetka, działaczka oświatowa, bojowniczka o prawa społeczne kobiet i Indian, laureatka Nagrody Nobla z roku 1945. W latach trzydziestych XX wieku nastąpił rozwój nowoczesnego teatru chilijskiego. W San Juan odbywają się coroczne festiwale teatrów Ameryki Łacińskiej. Na początku wieku XIX sztuka odeszła od wzorców hiszpańskich na rzecz problematyki rodzimej oraz wzorów włoskich i francuskich, a po 1945 roku przejęła kierunki europejskie: surrealizm i abstrakcjonizm.

1.7 Ustrój polityczny

Republika prezydencka od 1925. Funkcję głowy państwa i rządu sprawuje prezydent wybierany na 6-letnią kadencję w wyborach powszechnych. Prezydent stoi na czele Krajowej Rady Bezpieczeństwa, która posiada uprawnienia decyzyjne w sferze obronności kraju. Władza ustawodawcza spoczywa w rękach dwuizbowego parlamentu. Izba niższa, Kongres Narodowy, liczy 120, a izba wyższa, Senat, 48 deputowanych. Wśród Partii politycznych możemy wyróżnić: Partię Chrześcijańsko-Demokratyczną, Partię Odrodzenia Narodowego, Socjalistyczną Partię Chile⁴.

1.8 Gospodarka

Udział tego kraju w handlu światowym od czasów kolonialnych oparty był o eksport surowców mineralnych i produktów rolnych, głównie pszenicy, saletry azotowej i miedzi.

W chwili obecnej jednak sektor rolny i wydobywczy łącznie wytwarza tylko 20% dochodu

³ Podróże Marzeń 8 – Chile. *Historia*. Biblioteka „Gazety Wyborczej” Warszawa 2005. s. 24-30

⁴ <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/print/ci.html> . (data odczytu: 12.04.2009)

narodowego. Dane te świadczą o tym, że Chile odnotowało znaczny postęp w procesie rozwoju, przekształciło się z kraju surowcowego w państwo o względnie nowoczesnej strukturze gospodarki. Wśród produktów do dzisiaj będących eksportowanymi z Chile należą: miedź, rudy żelaza, saletra, produkty chemiczne, wełna, skóry, drewno, papier, owoce, wino.

Dochód Narodowy Brutto: 245.3 miliardów \$ (2008)

Dochód Narodowy Brutto na 1 mieszkańca: \$14,900 (2008)

Dochód Narodowy Brutto (ułożenie według sektorów):

- rolnictwo: 4.8%
- przemysł: 50.5%
- usługi: 44.7% (2008)

Struktura zatrudnienia:

- rolnictwo 14%
- przemysł 27%
- usługi 59%

Inflacja: 8.8% (2008)

Partnerzy eksportowi:

- Chiny 14.8%
- USA 12.5%
- Japonia 10.5%
- Holandia 5.8%
- Południowa Korea 5.7%
- Włochy 5.1%
- Brazylia 5% (2007)

Partnerzy importowi:

- USA 16.7%
- China 11.2%
- Brazylia 10.3%
- Argentyna 9.9% (2007)⁵

⁵ <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/print/ci.html> (data odczytu: 12.04.2009)

1.9 Rolnictwo

Tylko ok. 5% terytorium Chile zajmują grunty orne. Kolejne 15% stanowią łąki i pastwiska. Daje to przeciętny wskaźnik 1,13 ha użytków rolnych na 1 mieszkańca, który jest jednym z najniższych w krajach Ameryki Łacińskiej. Większą część gospodarstw rolnych stanowią duże, towarowe plantacje zarządzane przez wykształcone kadry. Głównym ich mankamentem jest niedoinwestowanie i niska wydajność pracowników najemnych. Najważniejszą rośliną uprawną jest pszenica, także inne rośliny zbożowe, m.in. jęczmień, owies i ryż. W dużych ilościach produkuje się ziemniaki i fasolę. Ważną rolę odgrywają buraki cukrowe i rośliny oleiste. Warunki naturalne sprzyjają uprawie wielu gatunków owoców, głównie jabłek oraz winorośli, a także melonów, brzoskwiń i wielu innych. Owoce chilijskie znajdują dobre rynki zbytu w uprzemysłowionych krajach Europy, Ameryki Północnej i w Japonii z uwagi na to, że okres ich dojrzewania przypada na środek sezonu zimowego w tych krajach. Głównym towarem eksportowym wśród artykułów pochodzenia rolnego są wina. Na żywność i produkty rolne przypada 30% wartości eksportu kraju.

1.10 Struktura ludności

Populacja: 16,601,707 (*Lipiec 2009*)

Gęstość zaludnienia: 20 osób/km²

Przyrost naturalny: 0.881% (*2009*)

Struktura wiekowa:

- **0-14 lat:** 23.2% (mężczyzn 1,966,017 / kobiet 1,877,963)
- **15-64 lat:** 67.8% (mężczyzn 5,625,963 / kobiet 5,628,146)
- **65 lat i więcej:** 9.1% (mężczyzn 627,746 / kobiet 875,872) (*2009*)

Mediana wieku:

- **ogółem:** 31.4 lat
- **mężczyzn:** 30.4 lat
- **kobiet:** 32.4 lat (*2008*)

Średnia długość życia:

- **ogółem:** 77.34 lat
- **mężczyźni:** 74.07 lat
- **kobiety:** 80.77 lat (*2009*)

Większość Chilijczyków (65%) ma mieszane korzenie europejsko-tubylcze. Około 25% mieszkańców kraju jest pochodzenia europejskiego (głównie hiszpańskiego, niemieckiego, włoskiego, brytyjskiego, chorwackiego, francuskiego lub mieszanki tychże). W Chile mieszka również duża liczba Palestyńczyków (ok. 300 tysięcy). Społeczeństwo tworzą w ogromnej większości Metysi (92% ogółu), poza którymi jedyną liczniejszą grupą są Indianie (7%); największa grupa wśród nich to Araukanie (500 tysięcy). W późnych latach 80. ekonomiczny dobrobyt i socjo-polityczna stabilność przyciągnęły do Chile wielu imigrantów z Korei i innych krajów Ameryki Południowej (zwłaszcza Peru, Argentyny i Kuby). Chile jest także krajem przyjaznym Polakom, którzy położyli duże zasługi dla chilijskiej gospodarki i kultury, zwłaszcza zaś Ignacy Domeyko. Największym skupiskiem Polaków jest Santiago.

Skład etniczny Chile: katolicy (81%), protestanci (6%), Żydzi (0,2%), bezwyznaniowci (13%). Analfabeci 3,8%. Przeciętna długość życia mężczyzn 73 lata, kobiet 80 lat (2005). Oficjalnym językiem Chile jest hiszpański. Poza nim używane są także: niemiecki, Angielski i Mapudungun⁶.

1.11 WARUNKI ROZWOJU TURYSTYKI

1.11.1 Regiony turystyczne

Najważniejszymi regionami turystycznymi Chile są: **stolica Santiago** (Region Metropolitalny, środkowa część wybrzeża pacyficznego (Region Viña del Mar) oraz położony na południu kraju **Region Jezior** (Region Lagos). Obszary te dominują zarówno w ruchu turystycznym krajowym, jak i zagranicznym. Pewne znaczenie mają również miasta na północy kraju (**Arica, Antofagasta, San Pedro de Atacama**) oraz, mimo dużej odległości od wybrzeża (3800 km), Wyspa Wielkanocna, z tajemniczymi posągami i tabliczkami rongorongo.

Region Metropolitalny

Santiago ze względu na swoją wielkość (4,1 mln mieszk.), centralne położenie oraz funkcje stołeczne należy do najliczniej odwiedzanych regionów kraju. Miasto założone zostało 12 lutego 1541 r. przez hiszpańskiego konkwistadora Pedro de Valdivia nad rzeką Mapucho. Wielokrotnie niszczone przez pożary, powodzie i trzęsienia ziemi (największe w 1647 r.) zachowało niewiele zabytków architektonicznych. Najważniejsze gromadzą się w najstarszej części miasta, w pobliżu Plaza de Armas: kościół San Ignacio (XVI w.), katedra

⁶ <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/print/ci.html> (data odczytu: 12.04.2009)

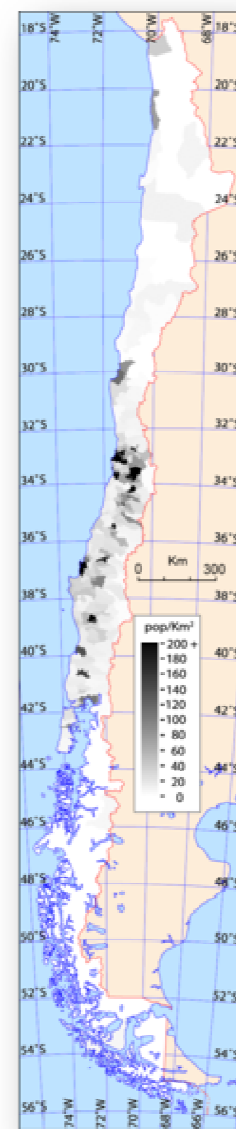
(1745 r.), Casa Colorada (1669-71 r.) - siedziba gubernatora Chile i jej pierwszego prezydenta. Dużą atrakcją miasta są jego muzea (13 placówek), teatry (największy Teatro Municipal) oraz liczne parki, w tym Parque Metropolitano, z największym lunaparkiem Ameryki Południowej. Okolice Santiago stwarzają doskonałe warunki do uprawiania różnorodnych form wypoczynku. W odległości 40-150 km od stolicy znajdują się liczne ośrodki sportów zimowych. Największy — Portillo (2860 m n.p.m.) — położony o 150 km na południowy-wschód od stolicy, był m.in. organizatorem mistrzostw świata w narciarstwie alpejskim w 1966 r. Inne ośrodki to: Farellones, La Parva, El Colorado, Lagunillas (40-60 km od stolicy). W pobliżu Santiago występują również obficie wody mineralne i cieplice, na bazie których powstały uzdrowiska — Colina, Jahuel Resort i Corazón Banos. Dużym centrum sportów wodnych i wędkarstwa jest, położony w Cordillera de la Costa, Aguleo Lagoon (65 km od stolicy).

Region Viña del Mar

Region ten obejmuje odcinek wybrzeża pacyficznego, między Santo Domingo na północy a Papudo na południu. Z racji centralnego położenia, dobrej dostępności komunikacyjnej i dużych walorów klimatycznych, cieszy się on szczególną popularnością. Temperatura lata waha się tu średnio od 17 do 20°C, a opady (głównie w porze deszczowej) od 350 do 500 mm rocznie. Centrum turystycznym regionu jest Vina del Mar, jedno z największych, luksusowych kąpielisk Ameryki Południowej, położone w pobliżu największego portu chilijskiego — Valparaíso. Vina del Mar towarzyszy około 20 kąpielisk, różnej wielkości i standardu, w tym m.in. **Zapallar, Concón, Renca, San Antonio, Mirasol, Isla Negra.**

Region Lagos

Na południe od rzeki Bio Bio Andy Chilijsko-Argentyńskie obniżają się średnio do wysokości 2000-3000 m n.p.m., a ich szczyty są przeważnie czynnymi stożkami wulkanicznymi — Lanin 3776 m n.p.m., Tronador 3554 m n.p.m., Osorno 2260 m n.p.m. Obniżeniu ulega również granica wiecznego śniegu (do 1400 m n.p.m.), co przy dużym nawilgoceniu powietrza powoduje silny rozwój lodowców i form glacialnych. Najbardziej charakterystyczną cechą regionu jest jednak duża liczba jezior pochodzenia polodowcowego, z których największe — Llanquihue (740 km²), powstało po wybuchu

Rysunek 3.
Zaludnienie Chile

wulkanu Osorno. W celu zachowania najbardziej interesujących i cennych walorów przyrodniczych regionu, utworzono tu pięć parków narodowych. Największą popularnością cieszą się dwa z nich — Vicente Perez Rosales (220 tys. ha) i Puyehue (117 tys. ha). Zlokalizowano w nich nowoczesne ośrodki sportów zimowych — Osorno i Antillanca. Poza możliwością uprawiania narciarstwa, tereny te są szczególnie predysponowane dla myślistwa, wędkarstwa oraz alpinistyki. Centrami turystycznymi są miasta: Osorno i Puerto Montt, dysponujące bogatą bazą noclegową, żywieniową i towarzyszącą.

1.11.2 Transport

W Chile jest rozwinięta sieć komunikacyjna. Najłatwiej do kraju dostać się samolotem lub autobusem z krajów ościennych (jednakże przy używaniu kołowych środków transportu trzeba przekroczyć Andy).

Lotniska:

- ogółem: 358 (2007)
- z wyłożonym pasem startowym: 79 (2007)

Linie kolejowe: 6,585 km (2006)

Drogi:

- ogółem: 80,505 km
- utwardzone: 16,745 km (w tym 2,414 km autostrad)
- nieutwardzone: 63,760 km (2004)

Główne porty i lotniska:

Coronel, Huasco, Lirquen, Puerto Ventanas, San Antonio, San Vicente, Valparaiso⁷

1.11.3 Baza noclegowa

Baza noclegowa liczy ponad 2000 obiektów. Najwięcej jest hoteli, moteli oraz rezydencji prywatnych. Największe nagromadzenie miejsc noclegowych występuje w regionie del Bio-Bio (13%) , de Los Lagos (13%), de Valparaiso (11,5%) oraz w Metropolii Santiago (7%)⁸.

⁷ <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/print/ci.html> (data odczytu: 12.04.2009)

⁸ ING Chile. Metodología encuesta mensual a establecimientos de alojamiento turístico. marzec 2008. str.7

Tabela 1. Liczba obiektów noclegowych według klasy z podziałem na regiony (2007)

Región	Número de Establecimientos						
	TOTAL	Hotel	Residencial	Motel	Apart. Hotel	Camping	Otros
TOTAL	2.021	872	413	367	90	269	10
I de Tarapacá	134	69	48	7	6	4	-
II de Antofagasta	127	82	33	1	10	1	-
III de Atacama	54	40	2	7	4	1	-
IV de Coquimbo	137	53	1	51	12	20	-
V de Valparaíso	232	112	46	53	9	12	-
VI de O'Higgins	110	33	40	19	1	17	-
VII del Maule	151	51	41	23	2	34	-
VIII del Bío-Bío	261	86	32	39	5	98	1
IX de La Araucanía	217	69	17	87	5	38	1
X de Los Lagos	257	108	56	55	5	30	3
XI Aysen	87	16	43	20	-	4	4
XII Magallanes y Antártica	110	63	46	-	-	1	-
Metropolitana de Santiago	144	90	8	5	31	9	1

Fuente: INE
Cifras actualizadas Diciembre 2007

Źródło: ING Chile. Metodología encuesta mensual de establecimientos de alojamiento turístico. marzec 2008. str.7

1.11.4 Aktywny Wypoczynek

Chile kusi wieloma możliwościami aktywnego spędzania czasu. Ponad 1/3 ludności mieszka w stolicy – Santiago, więc znalezienie bezludnych obszarów nie stanowi problemu. Północ kraju (Norte Grande), gdzie znajdują się rozległe i pustynne pustynie, można przebyć poruszając się dżipem, na motorach lub na quadach. To właśnie przez pustynię Atacama w 2008 przebiegał rajd Dakar 2008. W celu zwiedzenia zakamarków wysokich Andów warto zaopatrzyć się w wytrzymałego wierzchowca. Jeżeli wolimy bardziej ekstremalne rozrywki warto się wybrać w górny bieg rzeki Biobio, nad rzekę Futaleufu, gdzie możemy zasmakować w spływie pontonami po ich bardzo rwących prądach. Godną polecenia aktywnością jest także wspinaczka po jednym z 55 czynnych wulkanów Chile. Dla amatorów sportów wodnych warto polecić żeglownię wokół archipelagów południowego Chile, pływanię kajakiem wokół Chilijskich fiordów, surfowanie wzdłuż całego zachodniego wybrzeża, a wieczorami można oddać się pasji wędkarstwa. Dla zwiększenia dreszczyku emocji warto spróbować narciarstwa, snowboardingu, kolarstwa górskiego czy paralotniarstwa, które mogą być uprawiane w Andach wzdłuż całej długości Chile.

Narodowym sportem Chile jest Rodeo, które można podziwiać od września do maja⁹.

1.11.5 Kuchnia

Chile jest „stolicą ziemniaków i truskawek”. Dzisiaj odkrywa dawne smaki wzbogacając raczej ubogi jadłospis, głównie na potrzeby turystyki. W Chile głównym posiłkiem dnia jest obiad. Bardzo często składa się na niego rosół rosółu z ziemniakami lub kukurydzą oraz wołowiną lub kurą (cazuela) i ryż podawany jako drugie danie z wołowiną lub kurczakiem. Innym popularnym składnikiem obiadu jest fasola i kukurydza. Z tej drugiej przyrządza się pastel de choclo - zapiekanka z kukurydzy z warzywami, kurczakiem i wołowiną. W Chile można się też najeść dużym plastrem mięsa wołowego smażonego z jajkami wbitymi na wierzch dania (lomo a lo pobre).

Wody Oceanu Spokojnego są pełne smakowitych ryb i owoców morza. Choć ten rodzaj jedzenia jest w Chile dość drogi, to nie można zaprzeczyć, że w tym kraju owoce morza należą do najlepszych na świecie. Tradycyjną potrawą w Patagonii jest curanto: pożywny gulasz z ryb, skorupiaków, kury, cielęciny, wołowiny i ziemniaków. Z owoców morza przyrządza się także zupy, np. sopa de mariscos oraz cazuela de mariscos, która choć nazywana zupą, bardziej wygląda na gulasz. Oprócz tych zup i zupy rybnej podaje się również paila marina, gęstą mieszankę ryb i warzyw. Chilijczycy piją wszystkie napoje znane Europejczykom, ale Chilijskie wina są znane na całym świecie jako jedne z najlepszych. Innym napojem alkoholowym, wartym spróbowania jest bardzo mocna winna wódka (pisco), podawana podobnie jak w sąsiednim Peru z sokiem cytrynowym, białkiem i cukrem pudrem.

W Chile bardzo dużą popularnością cieszy się Pisco, który może być winiakiem lub wódką. W tej pierwszej odmianie jest to aromatyczny winiak, wyrabiany z czerwonych winogron, głównie odmiany Muscat, i poddawany procesowi starzenia w glinianych beczkach.

Inną odmianą Pisco jest mocna winna wódka, która powstaje poprzez wzmocnienie „normalnego” Pisco spirytusem. Ta mocna odmiana narodowego trunku chilijskiego podawana jest zazwyczaj z sokiem cytrynowym, białkiem i cukrem pudrem¹⁰.

⁹ Podróże Marzeń 8 – Chile. *Aktywny wypoczynek*. Biblioteka „Gazety Wyborczej”. Warszawa 2005. s. 123-129

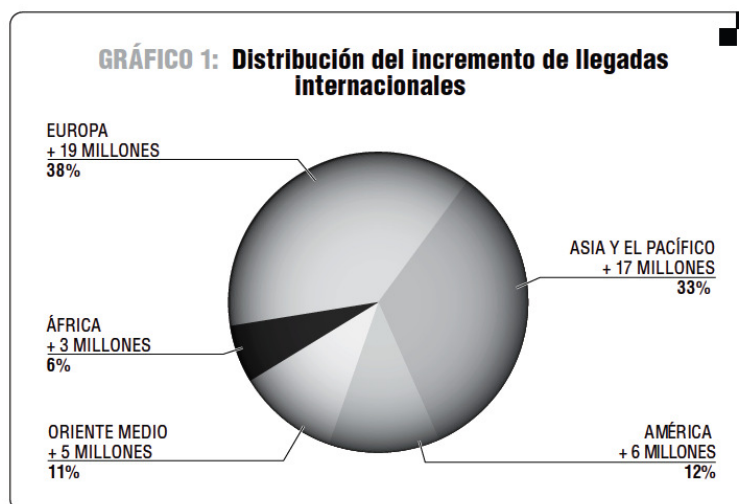
¹⁰ <http://www.odyssei.com/pl/cuisines/chile.php> (data odczytu: 12.04.2009)

ROZDZIAŁ II

RYNEK RECEPCJI TURYSTYCZNEJ CHILE

2.1 Aktywność turystyczna świata

W roku 2007 liczba przyjazdów turystycznych na świecie osiągnęła rekordową liczbę 898 milionów, czyli o 52 miliony więcej niż w roku 2006, co oznacza przyrost roczny w wysokości 6%. Jak widać, na poniższym wykresie, największy wzrost ilości turystów zanotowała Europa (19 milionów), plasując się w tym samym na pierwszym miejscu jeśli chodzi o miejsce destynacji turystów (38% całego ruchu turystycznego). Kolejnym regionem jest Asia i Region Pacyfiku (33%), obie Ameryki (12%), Bliski Wschód (11%) i Afryka (6%).

Rysunek 4. Wzrost liczby przyjazdów międzynarodowych na świecie w 2007 r.

Źródło: Narodowy Instytut Statystyczny Chile SENTUR. Turismo, informe anual 2007. 29 sierpień 2008. str.11

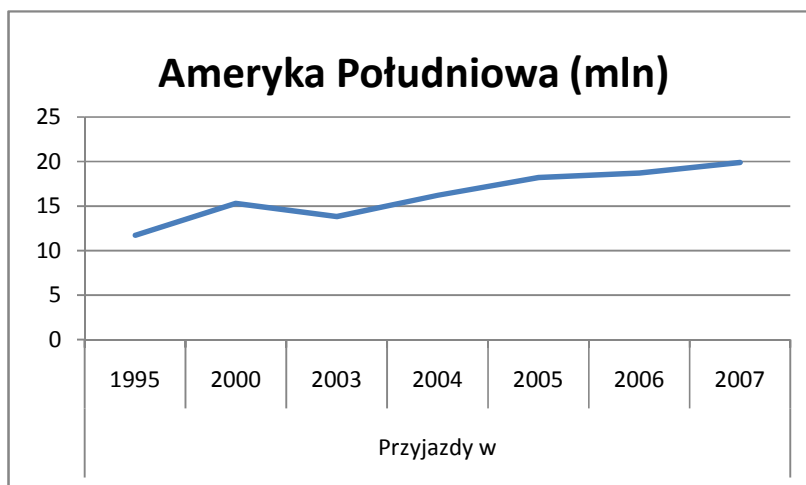
2.2 Rynek Chile jako część regionu Ameryki Łacińskiej w międzynarodowym ruchu turystycznym

W 2007 roku liczba przyjazdów turystów zagranicznych do Ameryki Południowej wyniosła 19,9 mln co stanowi 2,2 % wszystkich przyjazdów świata.

Tabela 2. Przyjazdy turystów zagranicznych na świecie według regionów UNWTO w 2007 r. (w mln)

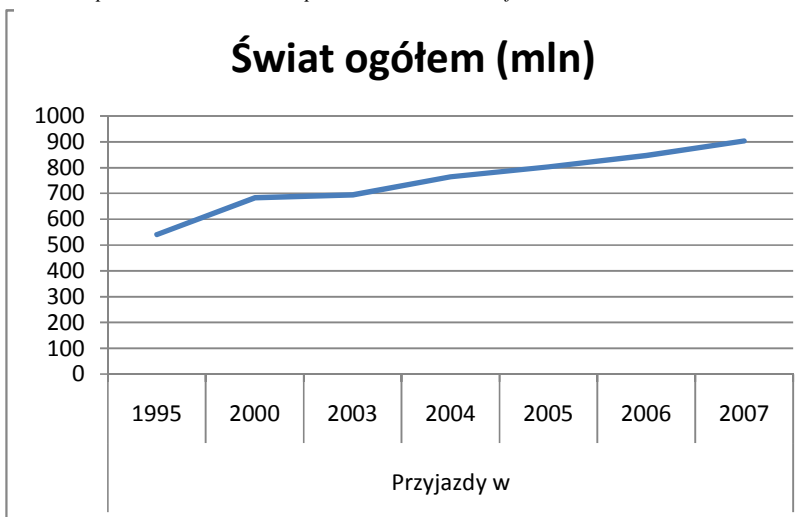
	Przyjazdy							zmiany %		
	1995	2000	2003	2004	2005	2006	2007	06/05	07/06	08/07*
Świat ogółem	540,4	683,3	694,0	764,4	802,5	847,3	903,2	5,5	6,6	3,7
Europa	315,0	393,3	407,1	424,4	438,7	462,1	484,9	5,0	4,9	1,7
Północna Europa	40,1	43,7	45,8	49,6	51,0	56,5	58,1	7,1	2,7	0,3
Zachodnia Europa	112,2	139,7	136,1	139,0	142,6	149,6	154,9	4,9	3,5	1,2
Środkowo - Wschodnia Europa	60,0	69,2	78,5	86,3	87,8	91,2	96,0	4,3	5,2	2,9
Europa Południowa i Śródziemn.	102,7	140,8	146,8	149,5	157,3	164,8	176,1	4,7	6,9	2,1
Azja i Pacyfik	82,4	109,3	113,3	144,2	155,3	166,8	184,2	8,0	10,4	4,3
Azja Północno - Wschodnia	41,3	58,3	61,7	79,4	87,5	94,3	104,2	7,7	10,6	3,3
Azja Płd - Wschodnia	28,8	35,6	36,1	47,1	49,3	53,1	59,6	9,4	12,2	6,2
Oceania	8,1	9,2	9,0	10,1	10,5	10,5	10,7	0,4	1,7	0,4
Azja Południowa	4,2	6,1	6,4	7,6	8,0	8,9	9,7	12,0	9,3	7,5
Ameryki	109,0	128,2	113,1	125,7	133,2	135,8	142,5	1,8	5,0	5,6
Ameryka Północna	80,7	91,5	77,3	85,7	89,9	90,6	95,3	0,8	5,2	5,6
Karaiby	14,0	17,1	17,1	18,1	18,8	19,4	19,5	3,4	0,4	3,0
Środkowa Ameryka	2,6	4,3	4,9	5,7	6,3	7,0	7,8	8,8	10,5	9,4
Ameryka Płd.	11,7	15,3	13,8	16,2	18,2	18,7	19,9	2,7	6,4	7,2
Afryka	20,3	27,9	31,0	33,8	37,3	41,4	44,3	11,0	7,0	3,2
Afryka Północna	7,3	10,2	11,1	12,8	13,9	15,1	16,3	8,4	7,9	6,9
Afryka Subsaharyjska	13,0	17,7	19,9	21,1	23,4	26,3	28,0	12,6	6,5	0,9
Bliski Wschód	13,7	24,4	29,5	36,3	38,0	41,4	47,4	9,3	14,5	17,3

Źródło: UNWTO. www.unwto.org (data odczytu: 12.04.2009)

Rysunek 6. Zagraniczne przyjazdy turystyczne do Ameryki Południowej w latach 1995-2007

Opracowanie własne na podstawie Turismo, informe anual 2007 SENTUR

Rysunek 5. Przyjazdy turystyczne na świecie w latach 1995-2007

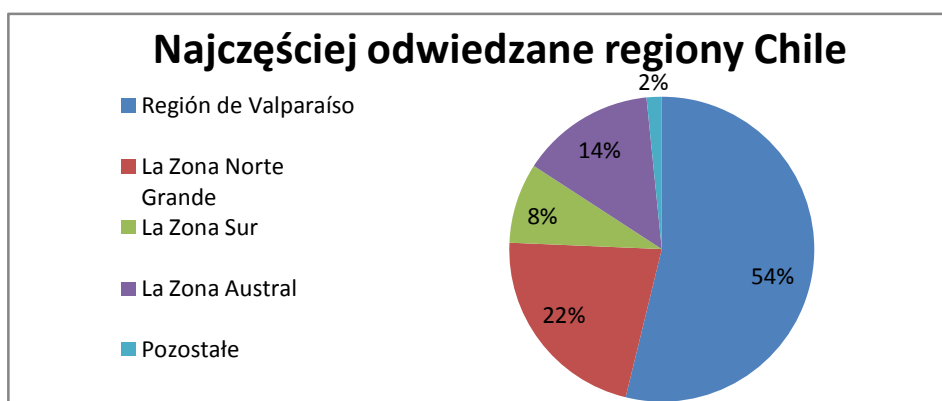
Opracowanie własne na podstawie Turismo, informe anual 2007 SENTUR

Jak możemy zobaczyć na powyższych wykresach liczba turystów przyjeżdżających do Ameryki Południowej na przestrzeni lat 1995 do 2007 wzrasta proporcjonalnie do ogółu ilości przyjazdów turystów na świecie w tym samym okresie.

2.3 Liczba przyjazdów do Chile

Według El Servicio Nacional de Turismo (SERNATUR)¹¹ w roku 2007 do Chile przyjechało 2.506.756 obcokrajowców (11,3% więcej niż w roku 2006), co stanowi 13% wszystkich turystów odwiedzających Amerykę południową oraz 0,3% wszystkich przyjazdów świata.

2.4 Odwiedzane regiony

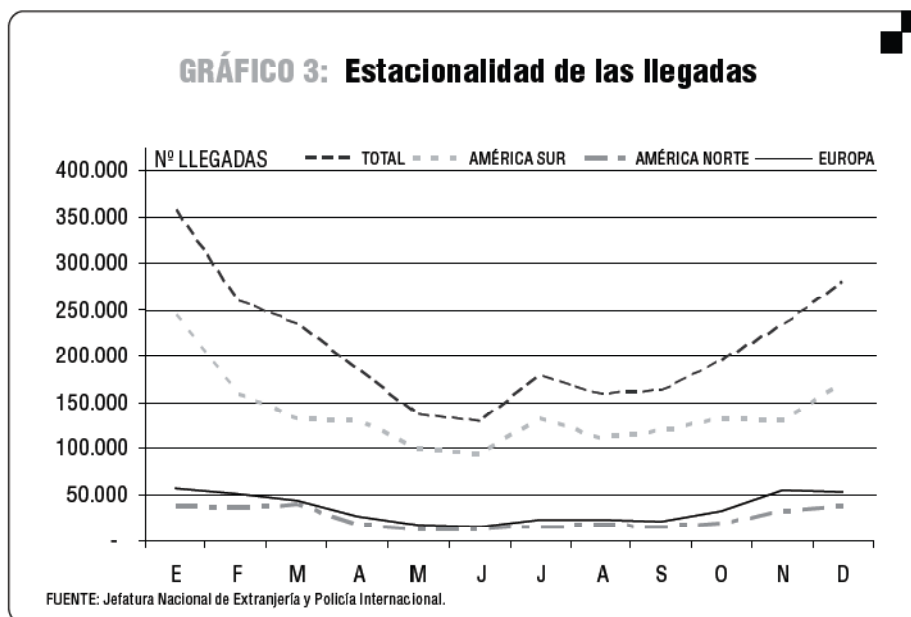
Rysunek 7. Najczęściej odwiedzane regiony Chile w 2007 r.
Opracowanie własne na podstawie Turismo, informe anual 2007 SENTUR

Najczęściej odwiedzanym miejscem w Chile jest Region de Valparaíso, które w roku 2007 odwiedziło 1.347.681 turystów co stanowi 53,8% wszystkich odwiedzających Chile. Wynika to głównie z położenia w sąsiedztwie stolicy oraz największego portu lotniczego kraju oraz z bardzo rozwiniętej infrastruktury turystycznej. Drugim co do ilości odwiedzających jest La Zona Norte Grande (21,9%). Pomimo pustynnego terenu to miejsce jest tak często odwiedzane z powodu powiązań gospodarczych z Peru i Argentyną. La Zona Austral odwiedziło w 2007 14,2% turystów przyjeżdżających do Chile, a La Zona Sur już tylko 8,5%. Pozostałe 1,6% odwiedza nie zamieszkałe, gorzej wyposażone i mniej dostępne regiony Chile.

¹¹ Narodowy Instytut Statystyczny Chile SENTUR. Turismo, informe anual 2007. 29 sierpień 2008. str.14

2.5 Terminy przyjazdów oraz kierunki z których przyjeżdżają turyści

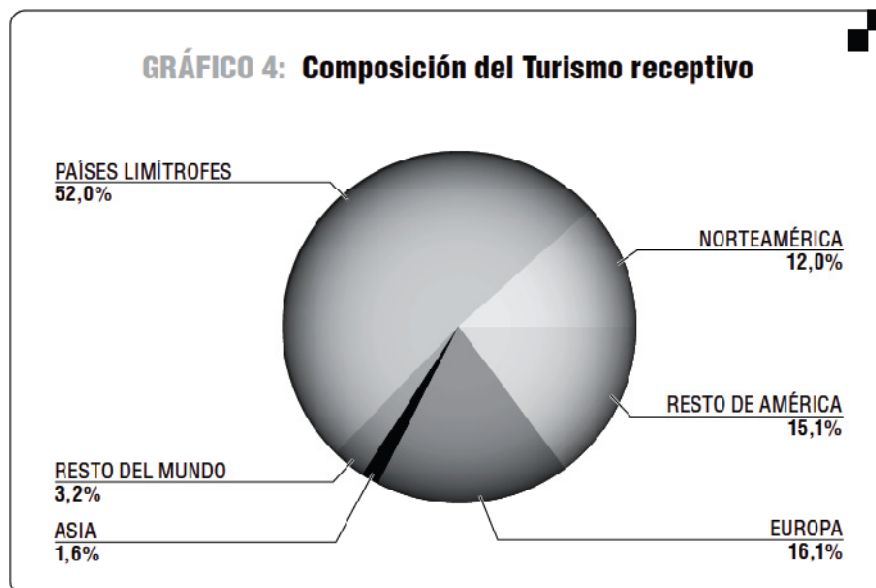
Największa ilość odwiedzających Chile pochodzi z Ameryki Południowej. Z czego 32% w pierwszym i 26% w ostatnim trymestrze roku, czyli w czasie okresu letniego na półkuli południowej. Goście z Ameryki Północnej także najczęściej przybywają do Chile w pierwszym (39,1%) i czwartym (30,4%) trymestrze roku. Europejczycy w pierwszym trymestrze – 36,6%, a w ostatnim 33,7%.

Rysunek 8. Terminy przyjazdów turystów do Chile oraz kierunki z których przyjechali w 2007 r.

Źródło: Narodowy Instytut Statystyczny Chile SENTUR. Turismo, informe anual 2007. 29 sierpień 2008. str.15

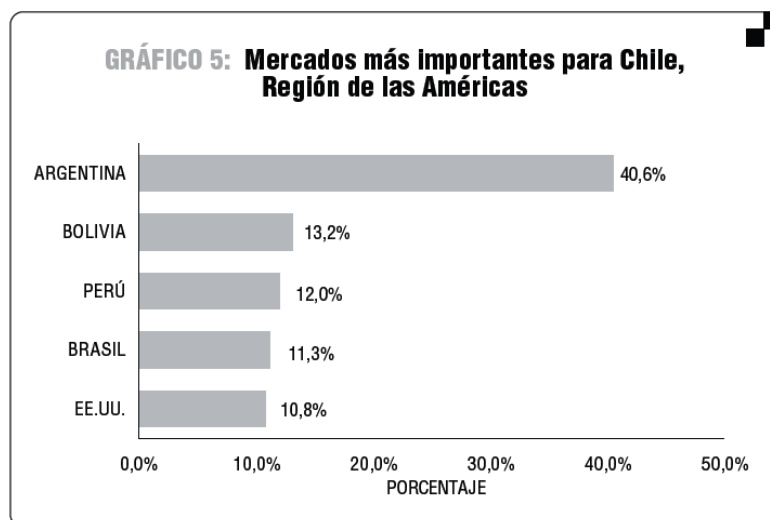
52 % turystów zagranicznych przybywa z krajów sąsiadujących z Chile (*Peru, Boliwia i Argentyna*). 12% przybywa z Ameryki Północnej, 15,1% z Regionu obejmującego Amerykę Środkową, Karaiby i pozostałe kraje Ameryki Południowej. 16,1% Turystów przybywa z Europy, 1,6% z Azji. A 3,1% przybywa z krajów na innych kontynentach.

Rysunek 9. Procentowy udział kontynentów w rynku turystycznym Chile w 2007 r.

Źródło: Narodowy Instytut Statystyczny Chile SENTUR. Turismo, informe anual 2007. 29 sierpień 2008. str.15

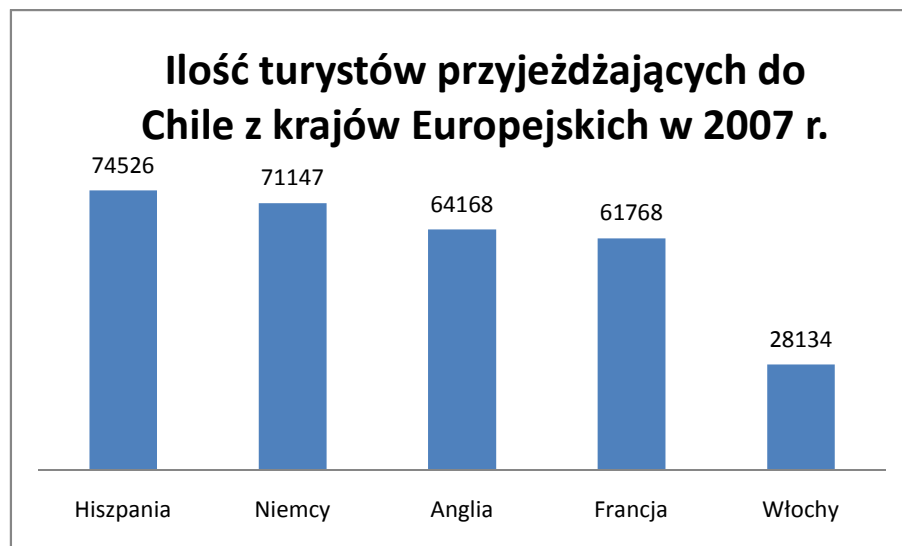
W 2007 roku 40,6 % turystów z Regionu Ameryki południowej, którzy odwiedzili Chile pochodziło z Argentyny, 13,2% z Boliwii, 12% z Peru, 11,3% z Brazylii, a pozostałe 10,8% z pozostałych krajów Ameryki Łacińskiej.

Rysunek 10. Procentowy udział krajów Ameryki Południowej w Rynku Turystycznym Chile w 2007 r.

Źródło: Narodowy Instytut Statystyczny Chile SENTUR. Turismo, informe anual 2007. 29 sierpień 2008. str.15

Spośród krajów Europejskich najczęściej do Chile przyjeżdżają Hiszpanie, następnie Niemcy, Anglicy, Francuzi oraz Włosi.

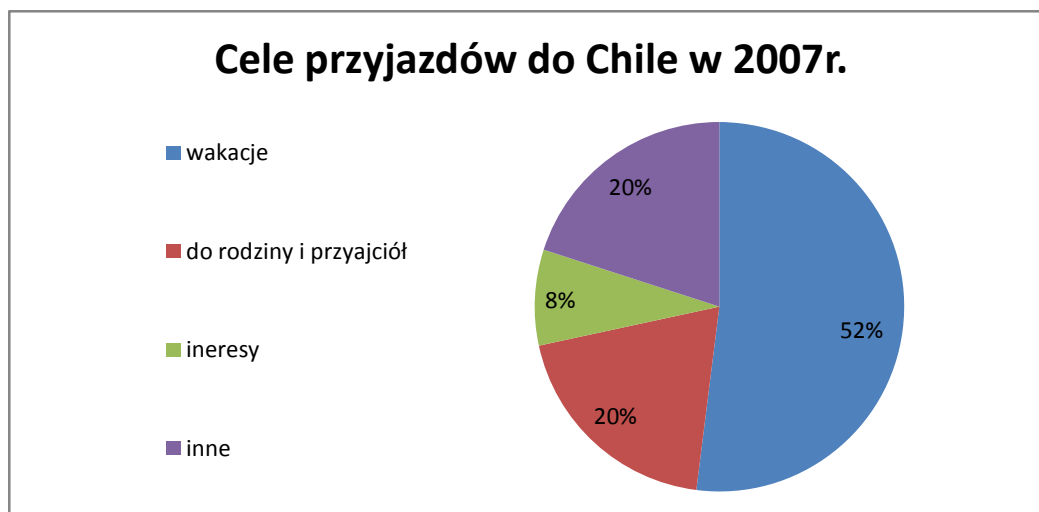

Rysunek 11. Ilość turystów przyjeżdżających do Chile z krajów Europejskich w 2007 r.

Opracowanie własne na podstawie Turismo, informe anual 2007 SENTUR

2.6 Cele przyjazdów

Głównym celem dla którego ludzie odwiedzają Chile są wakacje (52%), na drugim miejscu uplasowały się wyjazdy do rodziny i przyjaciół (19,6%), przyjazdy w interesach to tylko 8,4%, pozostałe 20% to przyjazdy na studia, kongresy, w celach zawodowych i zdrowotnych.

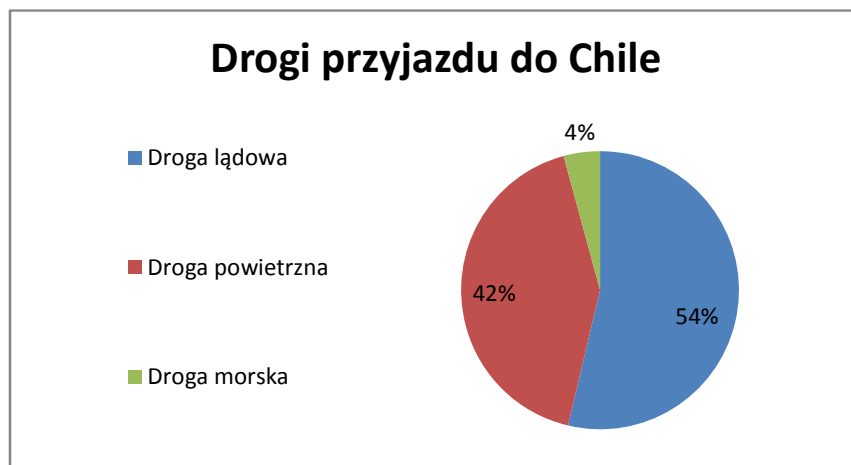
Rysunek 12. Cele zagranicznych przyjazdów do Chile w 2007 r.

Opracowanie własne na podstawie Turismo, informe anual 2007 SENTUR

2.7 Środki lokomocji

Do Chile turyście przybywali głównie drogą lądową (53,7%), następnie samolotami (42,1%) a najmniejsza ich liczba dostała się do Chile drogą morską (4,2%).

Głównym miejscem koncentracji ruchu turystycznego jest centralna część kraju. Dlatego właśnie Narodowe lotnisko Momodoro Arturo Merino Beritez w Santiago przyjmuje 40,3% wszystkich gości Chile.

Rysunek 13. Drogi przyjazdu do Chile w 2007 r.

Opracowanie własne na podstawie Turismo, informe anual 2007 SENTUR

2.8 Miejsca zakwaterowania

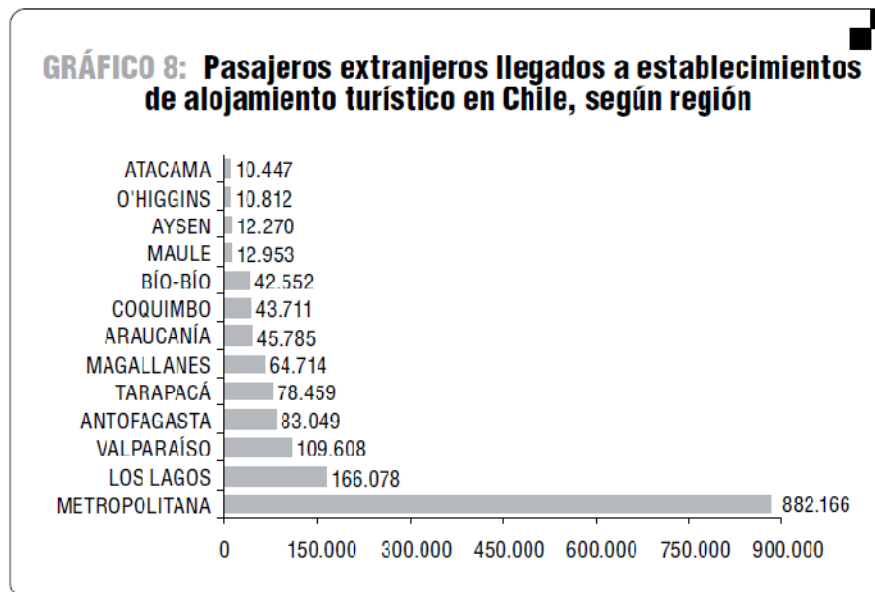
W 2007 roku przyjazdy obcokrajowców do budynków turystycznych wyniosły 1.526.604 osób. Najwięcej, bo aż 18,2% to byli turyści z Brazylii, 14,1% ze Stanów Zjednoczonych, 13,2% z Argentyny. Wśród krajów Europejskich najczęściej z budynków turystycznych korzystali Niemcy i Hiszpanie.

Rysunek 14. Zagraniczni turyści korzystający z infrastruktury turystycznej w Chile w 2007 r.

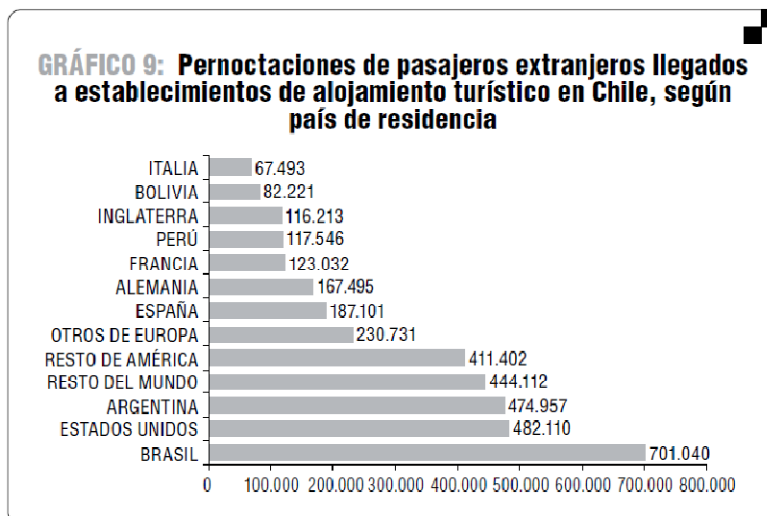
Źródło: Narodowy Instytut Statystyczny Chile SENTUR. Turismo, informe anual 2007. 29 sierpień 2008. str.17

Wśród regionów Chile ponad połowę przypadków użycia infrastruktury turystycznej przez obcokrajowców odnotowano w Regionie Metropolitalnym, 10% w Regionie de Los Lagos, i poniżej 10 % w de Valparaiso, w de Antofagasta, w de Taraca i w de Magallanes.

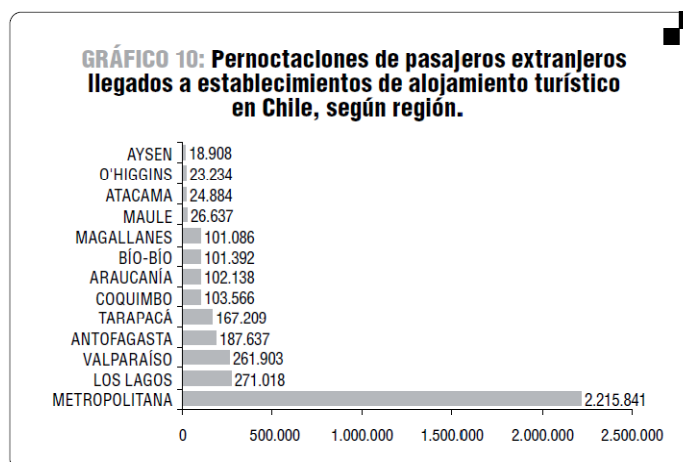
Rysunek 15. Zagraniczni turyści korzystający z infrastruktury turystycznej w Chile w 2007 r. - podział według regionów
Źródło: Narodowy Instytut Statystyczny Chile SENTUR. Turismo, informe anual 2007. 29 sierpień 2008. str.17

Tymczasem noclegi obcokrajowców w budynkach turystycznych wynoszą 3 605 420 osób w roku 2007, czyli przedstawia wzrost o 12,6% względem roku poprzedniego. Największa liczba noclegów została udzielona turystom z Brazylii (19,4%), następne są Stany Zjednoczone (13,4%), Argentyna (13,2%), reszta świata (12,3%) i reszta Ameryki (11,4%).

Rysunek 16. Noclegi obcokrajowców w budynkach turystycznych w 2007 r. - podział ze względu na kraj zamieszkania
Źródło: Narodowy Instytut Statystyczny Chile SENTUR. Turismo, informe anual 2007. 29 sierpień 2008. str.18

Wśród regionów Chile największą popularnością, jeżeli chodzi o miejsca nocelgowe, cieszy się region Metropolitalny. Ponad 60% turystów skorzystało z noclegu właśnie tam. Każdy z pozostałych regionów obsługuje poniżej 10% turystów Chile.

Rysunek 17. Noclegi obcokrajowców w budynkach turystycznych w 2007 r. - podział ze względu na regiony
Źródło: Narodowy Instytut Statystyczny Chile SENTUR. Turismo, informe anual 2007. 29 sierpień 2008. str.18

2.9 Dochody z turystyki przyjazdowej

W roku 2007 Chile uzyskało dochód w wysokości 1.803,7 milionów \$. Z czego 1.454,6 mln \$ to przyjazdy do Chile w celach wypoczynkowych, 22,9 mln \$ jednodniowe przyjazdy z krajów przygranicznych oraz 326,2 mln \$ transport międzynarodowy. Ta liczba stanowi 2,7% całkowitego eksportu dóbr, 20,5% całkowitego eksportu usług oraz 2,4% wszystkich dóbr i usług dla ekonomii Chile.

Turystyka stanowi 56,6% wpływów Chile w stosunku do sektora rolnictwa, leśnictwa i rybactwa, 4,2% w stosunku do górnictwa, 9,6% w stosunku do przemysłu i tylko 2,7% w stosunku do całkowitego przychodu Chile z eksportu.

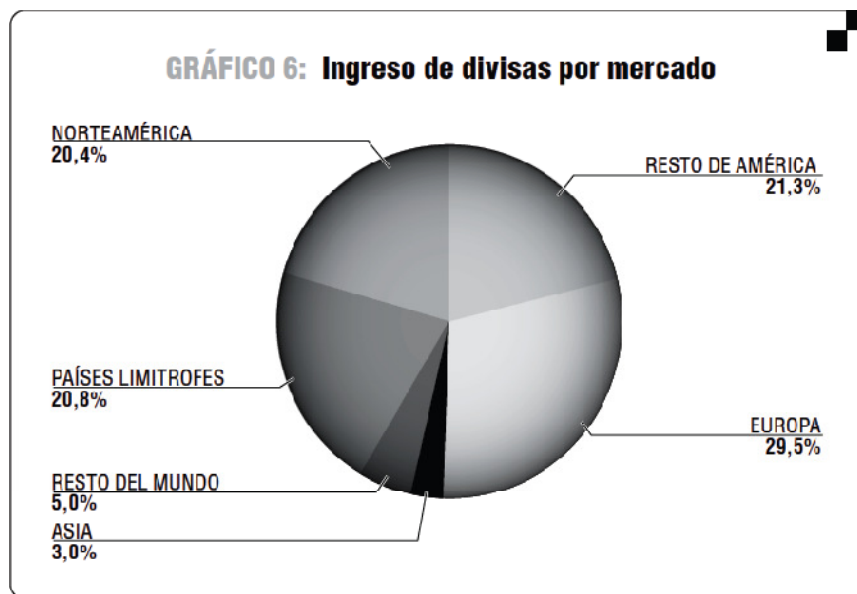
Tabela 3. Procentowy przychód z turystyki przyjazdowej na tle eksportu innych sektorów ekonomii Chile w 2007 r.

Ingresos por Turismo receptivo versus exportaciones de sectores económicos, Año 2007

Sector	Exportaciones (Millones de US\$)	Turismo/exportaciones (En porcentaje)
Agropecuaria, silvícola y pesquera	3.187,4	56,6
Minería	43.106,6	4,2
Industria	18.771,3	9,6
Otros	2.578,5	
Total	67.643,8	2,7

Źródło: Narodowy Instytut Statystyczny Chile SENTUR. Turismo, informe anual 2007. 29 sierpień 2008. str.13

Procentowy rozkład dochodu Chile ze względu na kraje jest nieporównywalny z procentowym udziałem tych krajów w rynku turystycznym. Mimo że 52% turystów przybywa z krajów ościennych to tylko 20,8% walutowych dochodów Chile pochodzi właśnie z tych krajów. Najwięcej, bo 29,5% z Europy, 21,3% z pozostałych krajów Ameryki Południowej, 20,4% z Ameryki Północnej, 3% z Azji i 5% z pozostałych krajów.

Rysunek 18. Wpływ waluty na rynek Chile w 2007 r.

Źródło: Narodowy Instytut Statystyczny Chile SENTUR. Turismo, informe anual 2007. 29 sierpień 2008. str.16

ROZDZIAŁ III

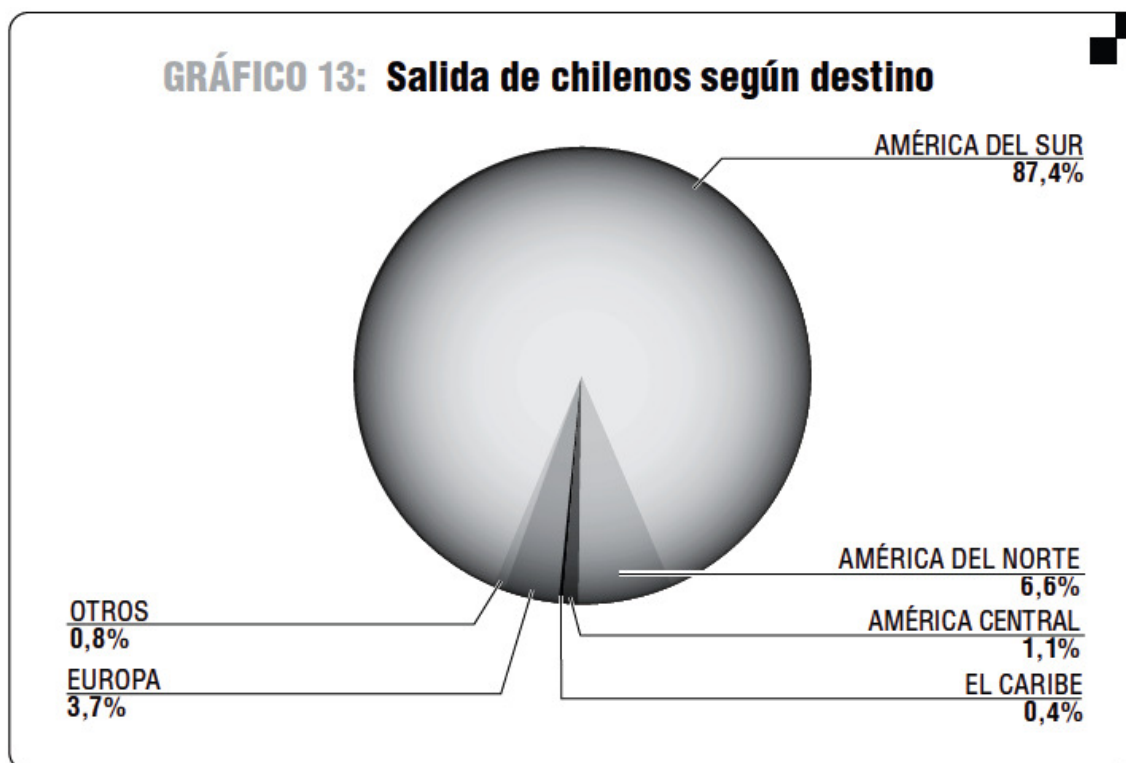
RYNEK EMISJI TURYSTYCZNEJ CHILE

3.1 Zagraniczne wyjazdy Chilijczyków

W 2007 roku odnotowano 3.234.426 wyjazdów Chilijczyków poza granice własnego kraju.

3.2 Zagraniczne kierunki wyjazdów Chilijczyków

Biorąc pod uwagę kierunki, które udają się Chilijczycy można łatwo zauważyć, że na pierwsze miejsce wyraźnie wysuwa się turystyka w obrębie Ameryki Południowej (87,4%). Wśród pozostałych 12,6%, 6,6% MIESZKAŃCÓW Chile udaje się do Ameryki Północnej, 3,7% do Europy, 1,1% do Ameryki Środkowej, 0,4% na Karaiby, a pozostałe 0,4% osób w inne kierunki świata.

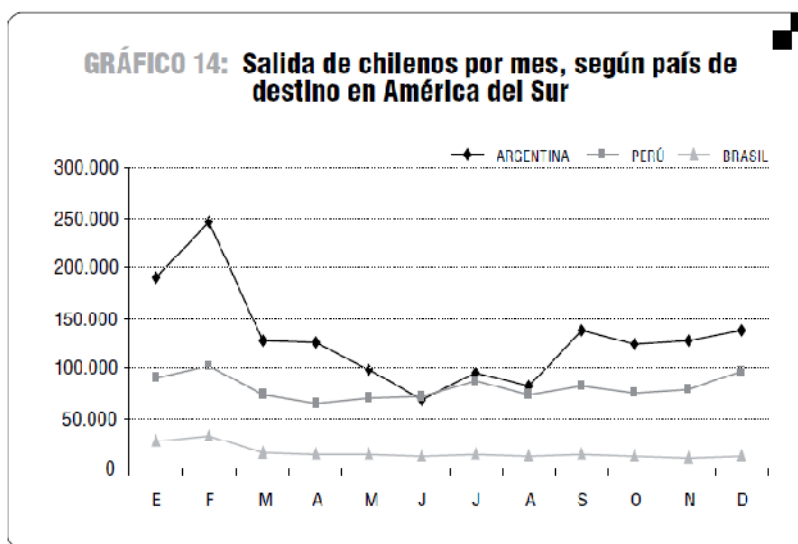

Rysunek 19. Kierunki wyjazdów Chilijczyków w 2007 r.

Źródło: Narodowy Instytut Statystyczny Chile SENTUR. Turismo, informe anual 2007. 29 sierpień 2008. str.21

Najwięcej turystów wyjeżdża z Chile do Argentyny, z którą graniczy wzdłuż całej długości kraju. – 1.556.672 osób co stanowi 49,4% wszystkich wyjazdów poza granice Chile. Drugim krajem, który odwiedzają Chilijczycy jest Peru (962.330 osób). Warto zauważyć, że w okresie zimowym (lipiec – sierpień), liczba wyjazdów do Argentyny i do Chile jest prawie taka sama.

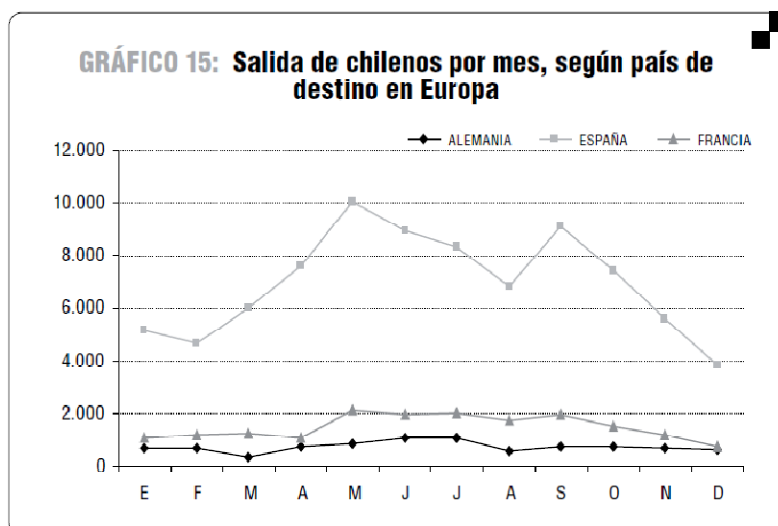
Pozostałymi najczęściej odwiedzanymi krajami są: Brazylia (187.091) i Stany Zjednoczone (166.620).

Rysunek 20. Najchętniej odwiedzane przez Chilijczyków kraje w 2007 r.

Źródło: Narodowy Instytut Statystyczny Chile SENTUR. Turismo, informe anual 2007. 29 sierpień 2008. str.22

Najczęściej odwiedzanymi, przez Chilijczyków, krajami Europy są: Niemcy, Francja i Hiszpania. Wiąże się to w dużej mierze z faktem, że samoloty z Chile przylatują do Europy na lotniska właśnie w tych krajach. Można zauważyć wyraźną tendencję do odwiedzania Europy w czasie okresu letniego na półkuli północnej.

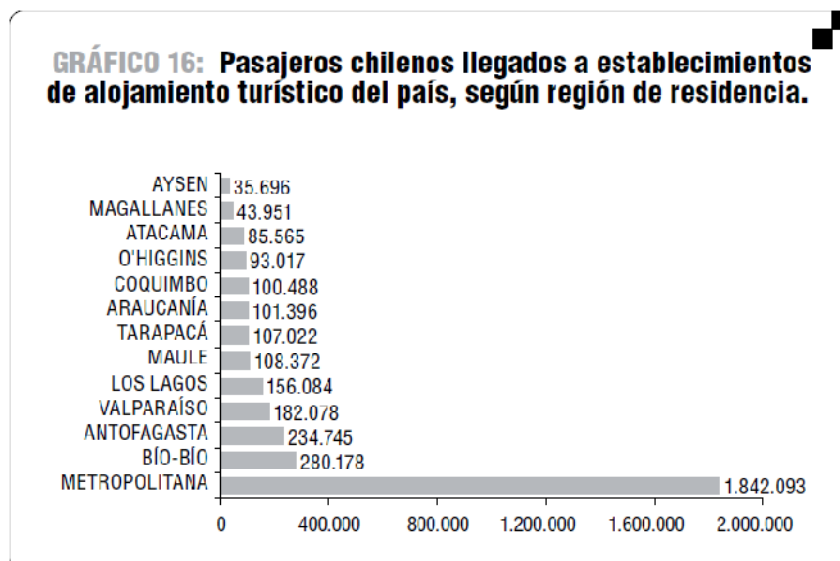
Rysunek 21. Najchętniej odwiedzane przez Chilijczyków kraje Europejskie w 2007 r.

Źródło: Narodowy Instytut Statystyczny Chile SENTUR. Turismo, informe anual 2007. 29 sierpień 2008. str.22

3.3 Wewnętrzna turystyka Chile

W roku 2007 Narodowy Instytut Statystyczny Chile odnotował 3.370.685 wewnątrz krajowych turystów Chilijskich korzystających z infrastruktury turystycznej oraz 6.577.700 przypadków korzystania z noclegów w hotelach, motelach, apartamentach, rezydencjach i kempingach.

Na poniższym wykresie widzimy, że najczęściej z infrastruktury turystycznej korzystają mieszkańcy regionu Metropolitalnego (ponad połowa), następnie regionu del Bio-Bio (8,3%), de Antofagasta (7%), de Valparaíso (5,4%) i de Los Lagos (4,5%).

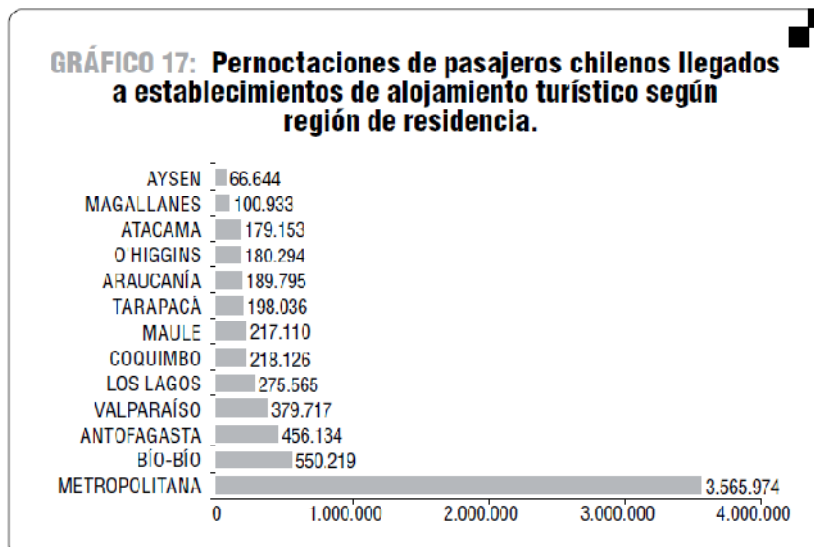

Rysunek 22: Wewnątrz krajowi turyści korzystający z infrastruktury turystycznej w Chile w 2007 r. - podział według regionów zamieszkania

Źródło: Narodowy Instytut Statystyczny Chile SENTUR. Turismo, informe anual 2007. 29 sierpień 2008. str.23

Także ponad połowa noclegów jest wykorzystywana przez Chilijczyków z regionu Metropolitalnego.

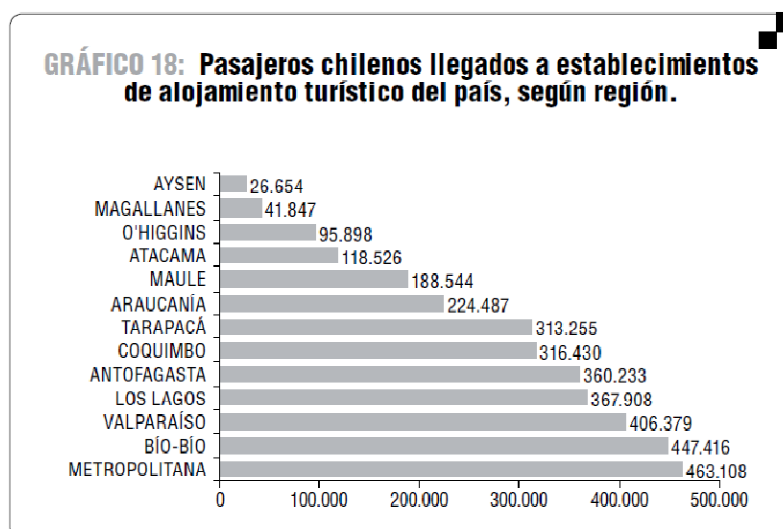
Z powyższych danych możemy stwierdzić, że każdy przyjeżdżający do danego regionu korzystał z 1,9 noclegu.

Rysunek 23. Wewnętrzni turyści korzystający z noclegów w Chile w 2007 r. - podział według regionów zamieszkania
Źródło: Narodowy Instytut Statystyczny Chile SENTUR. Turismo, informe anual 2007. 29 sierpień 2008. str.24

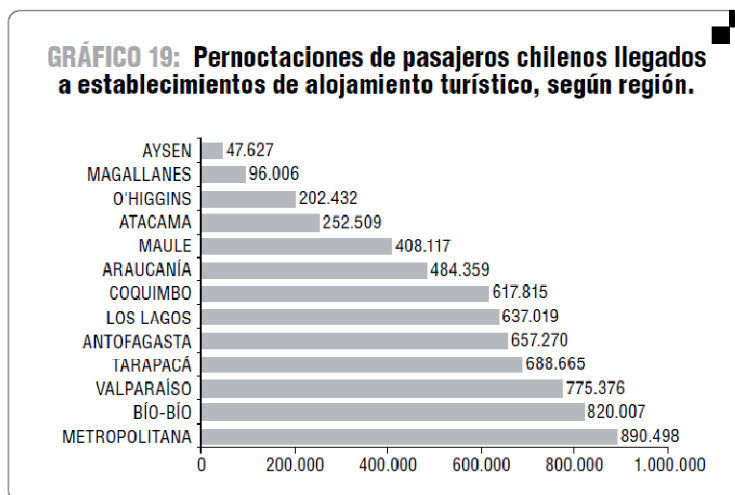
3.4 Odwiedzane regiony

Wśród destynacji wewnętrznych wyjazdów znów największą popularnością cieszy się region Metropolitalny, który tym razem podobną liczbę korzystania z infrastruktury turystycznej dzieli z regionem Bio-Bio, Valparaíso, Los Lagos i Antofagasta.

Rysunek 24. Wewnętrzni turyści korzystający z infrastruktury turystycznej w Chile w 2007 r. - podział według regionów destynacji
Źródło: Narodowy Instytut Statystyczny Chile SENTUR. Turismo, informe anual 2007. 29 sierpień 2008. str.24

Rozkład wykorzystania noclegów przez turystów wewnątrz krajowych jest dużo bardziej równomierny w porównaniu z turystami zagranicznymi. Regiony Metropolitalny, Bio-Bio, Valparaíso, Tarapaca, Antofagasto i Los Lagos oscylują wokół 10%.

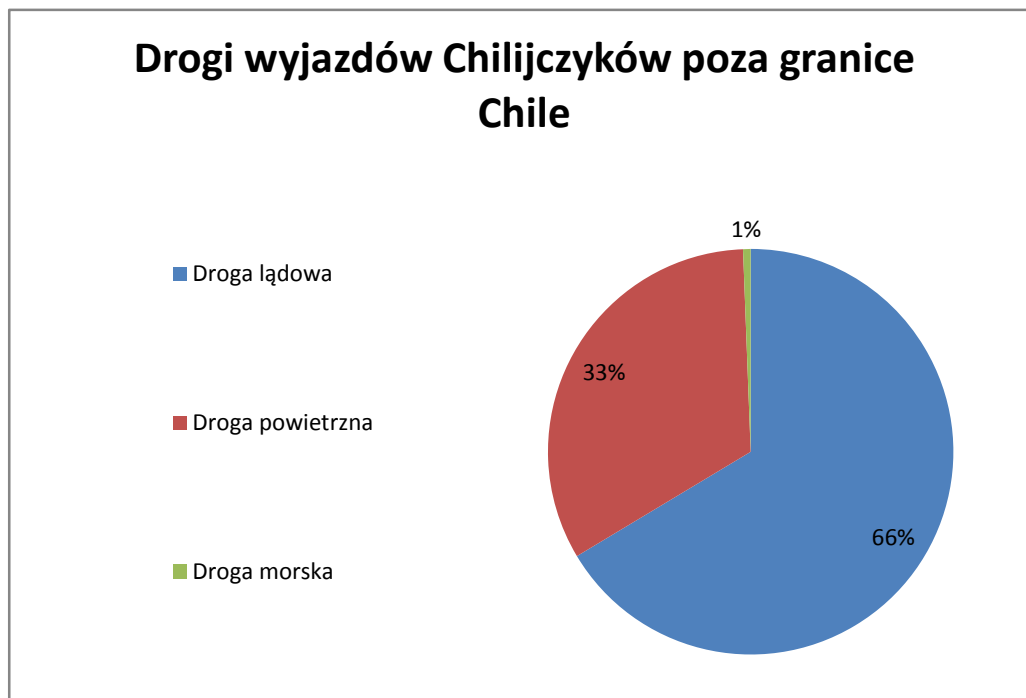

Rysunek 25: Wewnątrz krajowi turyści korzystający z noclegów w Chile w 2007 r. - podział według regionów destynacji

Źródło: Narodowy Instytut Statystyczny Chile SENTUR. Turismo, informe anual 2007. 29 sierpień 2008. str.25

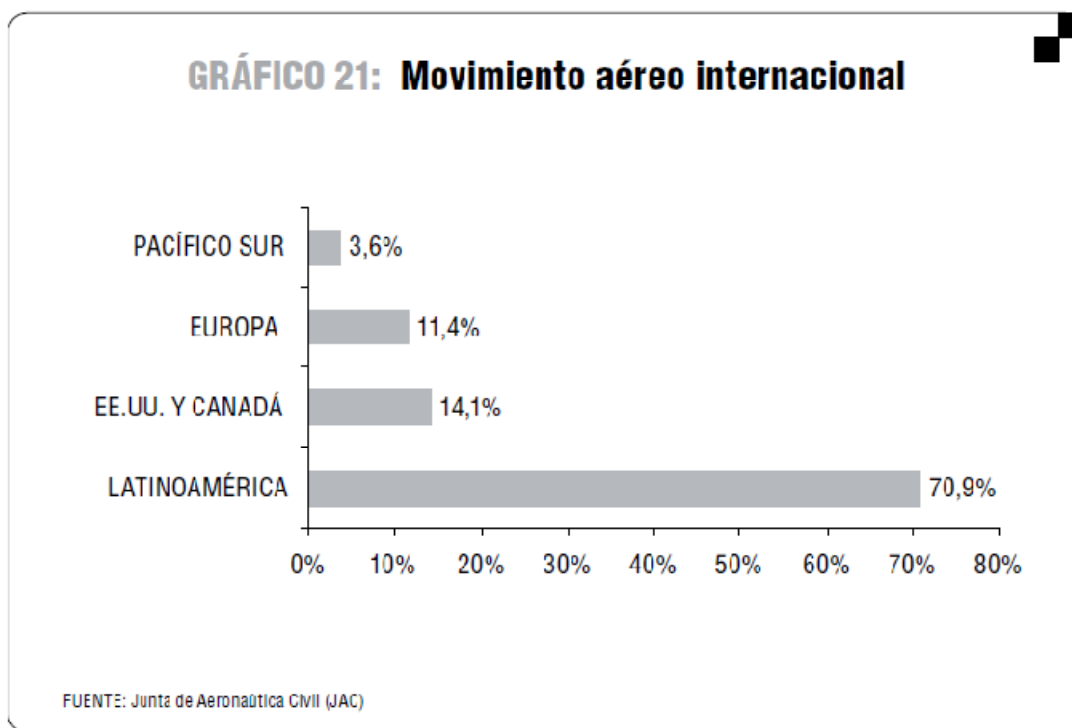
3.5 Środki lokomocji

66,4% spośród wszystkich 3.234.426 wyjazdów Chileńczyków, były to wyjazdy drogą lądową, 33,0% drogą powietrzną i tylko 0,6% drogą morską.

Rysunek 26. Drogi wyjazdów Chileńczyków poza granice Chile w 2007 r.
Opracowanie własne na podstawie Turismo, informe anual 2007 SENTUR

Wśród powietrznego wyjazdowego ruchu turystycznego w Chile, prawie trzy czwarte destynacji znajduje się w Ameryce Południowej, 15% to Stany Zjednoczone i Kanada, 11% Europa i 4% kraje Południowego Pacyfiku.

Rysunek 27: Destynacje wyjazdów poza granice Chile drogą powietrzną w 2007 r.

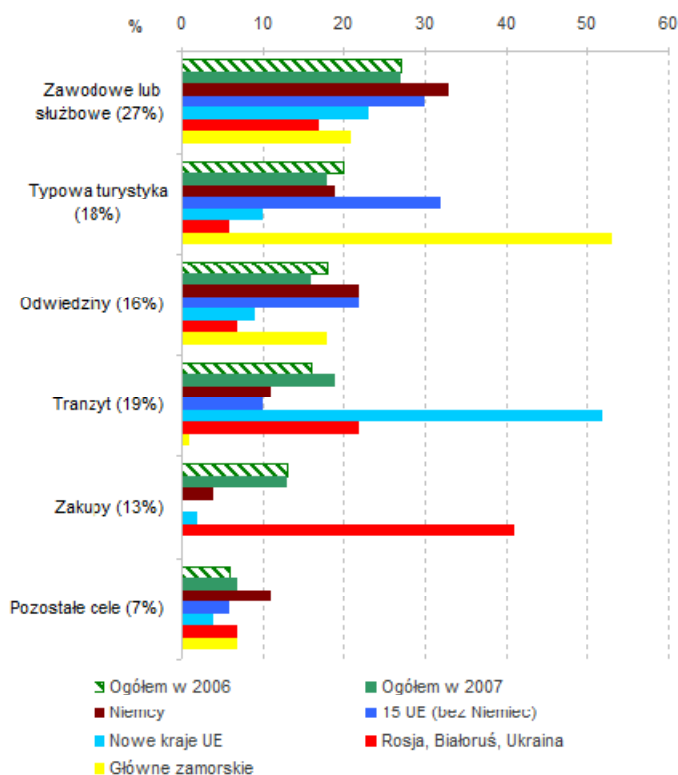
Źródło: Narodowy Instytut Statystyczny Chile SENTUR. Turismo, informe anual 2007. 29 sierpień 2008. str.27

Rozdział IV – Znaczenie rynku turystycznego Chile dla Polski

Według Polskiego Instytutu Turystyki w roku 2007 do Polski przyjechało 66,2 miliona cudzoziemców. Turyści z Chile stanowili niewielki, niezauważalny przy badaniach statystycznych odsetek – 0,004%¹².

4.1 Znaczenie rynku turystycznego krajów zamorskich dla Polski

Turyści z za morza przyjeżdżali do Polski głównie w celu uprawiania typowej turystyki. Zainteresowani tego typu wyjazdami to ok. 52% ogółu turystów z głównych krajów zamorskich, do których zaliczamy Stany Zjednoczone, Kanadę, Koreę, Japonię oraz Australię. Innymi celami przyjazdów turystów zamorskich były cele służbowe (ponad 20%). Stosunkowo dużo bo ok. 19% turystów deklarowało przyjazd do Polski w celu odwiedzin krewnych bądź znajomych.

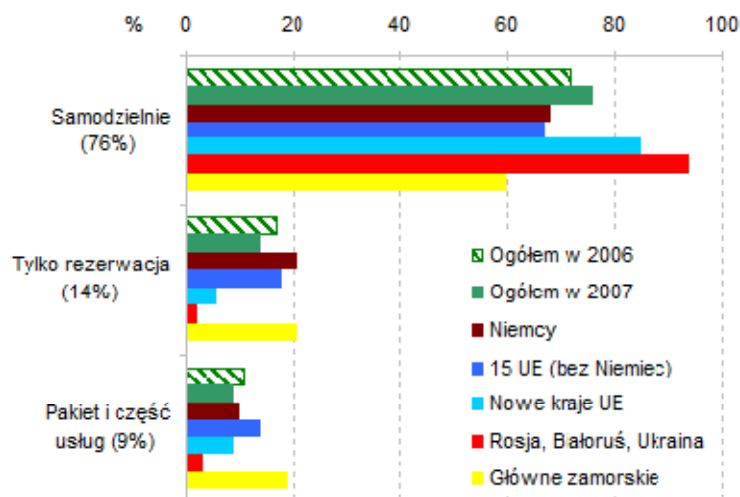

Rysunek 28. Przyjazdy turystów do Polski wg podstawowych celów pobytu w 2007 roku

Źródło: <http://www.intur.com.pl/instytut.php> (data odczytu: 19.04.2009)

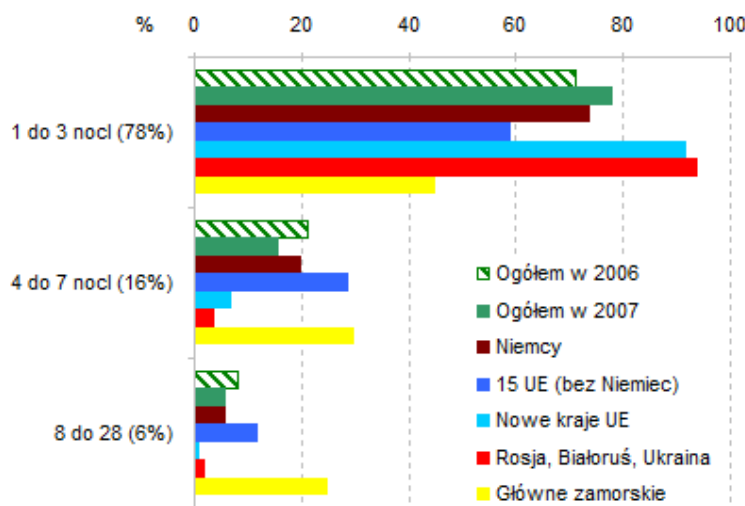
¹²POT. <http://www.intur.com.pl/bazy/granice/k2.php?c=chile> (data odczytu: 19.04.2009)

Biorąc pod uwagę sposób przyjazdów turystów z krajów zamorskich większość z nich (60%) wybierała przyjazdy zorganizowane samodzielnie. Znacznie mniej, bo ok. 22% wcześniej skorzystało z rezerwacji. Reszta turystów skorzystała z pakietów lub ich części.

Rysunek 29. Organizacja przyjazdów do Polski w 2007 roku
Źródło: <http://www.intur.com.pl/instytut.php> (data odczytu: 19.04.2009)

Turyści z tych krajów najczęściej odwiedzali Polskę na okres od dwóch do czterech dni (45%), 30% to przyjezdni, którzy w Polsce skorzystali z 4 do 7 noclegów. Pozostała część zostawała na znacznie dłuższy okres czasu i korzystali z 8-28 noclegów.

Rysunek 30. Długość pobytu w Polsce turystów z krajów zamorskich w 2007 r.
Źródło: <http://www.intur.com.pl/instytut.php> (data odczytu: 19.04.2009)

Bibliografia

- Encyklopedia Życie Świata. Państwa i Narody nr 21 – Chile.
- Podróże Marzeń 8 – Chile. Biblioteka „Gazety Wyborczej” Warszawa 2005
- ING Chile. Metodología encuesta mensual a establecimientos de alojamiento turístico. marzec 2008
- Narodowy Instytut Statystyczny Chile SENTUR. Turismo, informe anual 2007. 29 sierpień 2008

Strony internetowe:

- <http://www.pl.wikipedia.org>
- <http://www.cia.gov>
- <http://www.unwto.org>
- <http://www.intur.com.pl>

Spis Rysunków

Rysunek 1. Chile – mapa	5
Rysunek 2. Regiony Chile.....	6
Rysunek 3. Zaludnienie Chile	13
Rysunek 4. Wzrost liczby przyjazdów międzynarodowych na świecie w 2007 r.....	17
Rysunek 5. Przyjazdy turystyczne na świecie w latach 1995-2007	19
Rysunek 6. Zagraniczne przyjazdy turystyczne do Ameryki Południowej w latach 1995-2007.....	19
Rysunek 7. Najczęściej odwiedzane regiony Chile w 2007 r.	20
Rysunek 8. Terminy przyjazdów turystów do Chile oraz kierunki z których przyjechali w 2007 r.	21
Rysunek 9. Procentowy udział kontynentów w rynku turystycznym Chile w 2007 r.....	22
Rysunek 10. Procentowy udział krajów Ameryki Południowej w Rynku Turystycznym Chile w 2007 r.	22
Rysunek 11. Ilość turystów przyjeżdżających do Chile z krajów Europejskich w 2007 r.	23
Rysunek 12. Cele zagranicznych przyjazdów do Chile w 2007 r.	23
Rysunek 13. Drogi przyjazdu do Chile w 2007 r.	24
Rysunek 14. Zagraniczni turyści korzystający z infrastruktury turystycznej w Chile w 2007 r.	24
Rysunek 15. Zagraniczni turyści korzystający z infrastruktury turystycznej w Chile w 2007 r. - podział według regionów.....	25
Rysunek 16. Noclegi obcokrajowców w budynkach turystycznych w 2007 r. - podział ze względu na kraj zamieszkania.....	25
Rysunek 17. Noclegi obcokrajowców w budynkach turystycznych w 2007 r. - podział ze względu na regiony.....	26
Rysunek 18. Wpływ waluty na rynek Chile w 2007 r.	27
Rysunek 19. Kierunki wyjazdów Chilijczyków w 2007 r.	28
Rysunek 20. Najchętniej odwiedzane przez Chilijczyków kraje w 2007 r.....	29
Rysunek 21. Najchętniej odwiedzane przez Chilijczyków kraje Europejskie w 2007 r.	30
Rysunek 22: Wewnątrz krajowi turyści korzystający z infrastruktury turystycznej w Chile w 2007 r. - podział według regionów zamieszkania.....	30
Rysunek 23. Wewnątrz krajowi turyści korzystający z noclegów w Chile w 2007 r. - podział według regionów zamieszkania	31

Rysunek 24: Wewnątrz krajowi turyści korzystający z infrastruktury turystycznej w Chile w 2007 r. - podział według regionów destynacji.....	31
Rysunek 25: Wewnątrz krajowi turyści korzystający z noclegów w Chile w 2007 r. - podział według regionów destynacji.....	32
Rysunek 26. Drogi wyjazdów Chilijczyków poza granice Chile w 2007 r.	32
Rysunek 27: Destynacje wyjazdów poza granice Chile drogą powietrzną w 2007 r.....	33
Rysunek 28. Przyjazdy turystów do Polski wg podstawowych celów pobytu w 2007 roku	34
Rysunek 29. Organizacja przyjazdów do Polski w 2007 roku.....	35
Rysunek 30. Długość pobytu w Polsce turystów z krajów zamorskich w 2007 r.....	35

Spis Tabel

Tabela 1. Liczba obiektów noclegowych według klasy z podziałem na regiony (2007)	15
Tabela 2. Przyjazdy turystów zagranicznych na świecie według regionów UNWTO w 2007 r. (w mln)	18
Tabela 3. Procentowy przychód z turystyki przyjazdowej na tle eksportu innych sektorów ekonomii Chile w 2007 r.	26

Informacja

Wyrażam zgodę na opublikowanie wykonanego przeze mnie projektu na stronie AWF Kraków. Oświadczam, że został on wykonany zgodnie z obowiązującymi zasadami i nie narusza niczyich praw autorskich.